

Školský bonbóník

školský rok: 2008/2009

školský časopis číslo 1

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1.	Nový školský vzdelávací program	3
2.	Človek a odpad	4
3.	Súťaž o najkrajšie vyrezávanú tekvicu	5
4.	Básničky žiakov 3. a 4. ročníka	6
5.	Podme tvoriť cinquainy!	7
6.	Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry	8
7.	Prichádza jeseň	9
8.	Mesiac bez mobilu	11
9.	P. uč. Hollánová v akcii	12
10.	Informatika v 5. ročníku	13
11.	Les	14
12.	Európsky deň rodičov a škôl	16
13.	Pingpongový turnaj	16
14.	Tvorba a prezentácia projektov	17
15.	Regionálna výchova	17
16.	Someone who I really like	18
17.	Dejepisná tajnička	19
18.	Na návšteve u družinárov	20

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 01361

Šéfredaktor:

Mgr. Andrea Karchutňáková

Predseda redakčnej rady:

Renáta Dornáková, IX. ročník

Ročník:

XI.

Vychádza:

pravidelne 4 krát ročne

Číslo 1/2008

vychádza 15. 11. 2008

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok
(štvrtina), autori textov sú žiaci našej školy

Nový školský vzdelávací program

Heslo:

*„Poznanie je túžba
objavovať nové veci i seba samých.“*

Pedagogický princíp školy

Škola pri napĺňaní svojej koncepcie vzdelávania a výchovy stavia na osobnosti učiteľa, ktorého kvalifikovaná a odborná úroveň bude zárukou pre plnohodnotnú prácu so žiakmi. Nevyhnutnosťou pre naplnenie pedagogického princípu školy je neustále zlepšovanie vyučovacieho procesu, zavádzanie nových foriem práce a priateľský prístup ku žiakom.

V procese vzdelávania si kladieme za cieľ rozvíjať všetky zložky osobnosti dieťaťa, zabezpečiť mu kvalitné všeobecné vedomosti a zručnosti, zároveň však dať každému žiakovi možnosť rozvíjať svoju individualitu a schopnosti. Vytvárame predpoklady, aby každé dieťa čas strávený v škole prežilo v priateľskom a podnetnom prostredí. Stavíme na tradičných hodnotách, ktoré vedú k výchove tvorivého, rozhladeného človeka, ktorý vie samostatne riešiť úlohy a má potrebu sa vzdelávať. Naším cieľom je viesť žiakov k životnému štýlu orientovanému na trvalé hodnoty, sociálne cítenie, empatiu. Chceme rozvíjať vnútornú motiváciu a emocionálnu inteligenciu, rešpektovanie iných názorov a kultúr.

Pretvárame školu na inštitúciu, v ktorej žiaci majú možnosť získať vedomosti prostredníctvom najnovších informačno – komunikačných technológií, ktoré ich pripravujú pre modernú spoločnosť. Celý výchovno-vzdelávací proces zameriavame na prípravu žiakov na život, podporujeme ich schopnosť kriticky a tvorivo myslieť, prejavovať originalitu a nezvyčajné riešenia problémov.

Zameranie školy a stupeň vzdelania

Koncepcia rozvoja školy vychádza z tradičných hodnôt slovenského školstva obohatených o možnosti, ktoré sa otvárajú pri tvorbe školského vzdelávacieho programu. V prvom rade sa zameriame na poskytnutie kvalitného vzdelania predpísaného štátnym vzdelávacím programom a obohatíme ho o nové predmety alebo posilníme časovú dotáciu predmetov, v ktorých vidíme prioritu pre vzdelávanie našich detí. Nízky počet žiakov v triedach nám neumožňuje vytvárať špecializované triedy s úzkou profiláciou na jazyky alebo informatiku, prípadne šport. Zvolili sme preto inú cestu. Budeme sa snažiť o vytvorenie takej koncepcie školy, ktorá bude vyhovovať všetkým žiakom a bude rozvíjať ich kompetencie rovnomerne vo všetkých predmetoch. Zároveň budeme žiakov viesť k hrdosti na národné dedičstvo prostredníctvom nového predmetu regionálna výchova, budeme rozvíjať ich spoločenskú inteligenciu a prosociálne správanie v predmete spoločenská výchova. Posilnením časovej dotácie pre predmety štátneho vzdelávacieho programu vytvoríme predpoklad na hlbšie obsiahnutie vzdelávacích cieľov.

vedenie ZŠ

Človek a odpad

Zem, vzduch, voda, pôda, rastliny a zvieratá tvoria prírodu, naše životné prostredie. Sú veľmi dôležité pre náš život, a preto si ich musíme chrániť a nezanechávať v nej odpad.

V dnešnej dobe sa neúmerne zvyšuje objem odpadu, nielen v domácnosti, ale aj v továrni, v školách a na celej Zemi.

Naša obec Kotešová sa zapojila do Projektu rozšírenia separovaného odpadu. V tomto projekte budeme do farebne odlišených nádob separovať: papier, plasty, sklo, kovové obaly, tetrapacky, aby naša planéta bola navždy čistá.

Čo nepatrí do prírody?

1. k o l e s á
2. r á d i o
3. p a p i e r
4. f l a š a
5. d á ž d n i k

Každá domácnosť produkuje odpad. Je to papier, sklo, plasty, obaly z džúsov, mlieka, malinoviek, staré železo... Všetok odpad by sme mali triediť do kontajnerov na to určených.

Poniektorí ľudia vyhadzujú odpad aj do prírody. Znečisťujú prírodu a aj porušujú zákon.

Všetci by sme mali udržiavať čistotu a poriadok doma aj v prírode.

A. Gabajová, 3. ročník

Človek musí odpadky recyklovať. Odpad sa triedi do zberných košov. Plasty sa hádžu do žltých košov. Sklo vyhadzujeme do zelených a papier dávame do modrých košov. Potom je všade čisto a poriadok.

Tak začneme recyklovať!

J. Lamlechová, 3. ročník

Odpad: - chemický - nebezpečný
- domový - biologický

Výfukové plyny znečisťujú vzduch. Chemikálie zabíjajú hmyz. Továrne znečisťujú ovzdušie.

A. Belanec, 3. ročník

Sút'áž o najkrajšie vyrezávanú tekvicu

Prišla jeseň a my z našich záhrad zberáme bohatstvo plné vitamínov, bez ktorých by náš život nemohol existovať. Na stromoch dozreli slivky, hrušky, jablká. Po zemi sa plazia tekvice.

V našej škole sa už stalo tradíciou, vyrezávať práve z tekvic rôznych smiešnych svetlonosov. Aj tento rok ste sa do súťaže zapojili naozaj v hojnom počte. Našu telocvičňu sme premenili na záhradné kráľovstvo, kde bola tento rok umiestnená aj záhradkárska výstavka ovocia a zeleniny.

Vyškierali sa tu na nás rôzne strašidielka. Prišli ste i na nápad naaranžovať do tekvice kvety alebo poukladať ozdobné tekvičky do košíkov. Ja vám chcem všetkým za vašu snahu veľmi poďakovať, pretože sme svojimi

výrobkami reprezentovali školu na záhradkárskej výstave.

Ktoré triedy boli najaktívnejšie? Veľké poďakovanie patrí žiakom prvého a tretieho ročníka. Zhotovili najviac výrobkov a získavajú prvé miesto. Druhé miesto za svoju aktivitu získavajú žiaci piateho ročníka a na tretom mieste sa umiestnili žiaci štvrtého ročníka.

Cenu za najväčšieho svetlonosa získava Ivko Pavlík z 3. ročníka a Dominika Kostanová zo 4. ročníka. Sladká odmena čaká na všetky zúčastnené deti.

Niet krajšieho mena

Niet krajšieho mena,
ako je Robinko,
akoby som zjedol
sladučké hrozienko.

Robko Vrana, 3. ročník

Moje meno

Ja som Adam, Adamko,
také malé šidielko.
Rád sa hrám a rád behám,
sem tam aj mamu hnevám

No keď budem Adam veľký,
budem mať na to pekné spomienky.

Adam Ferenčík, 3. ročník

Môj kamarát

Belko je môj kamarát,
má ho doma každý rád.

Je to veľmi rýchly psík,
nedobehne ho už nik.
Rada sa s ním hrám,
príďte všetci k nám.

Beátka Ondříšková, 4. ročník

Básnička pre mamičku

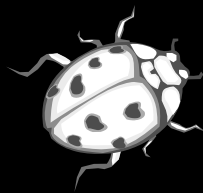
Dám ti malý božtek
na tvoj krásny noštek.
Až sa ti červená
ako sladká malina.

Do uška ti pošepkám,
že ťa strašne rada mám.
Dám ti ešte srdiečko
a pohladkám ťa na líčko.

Ivonka Kuzmová, 4. ročník

Bodky

Sedem bodiek lienka ráta,
prekvapit' chce kamaráta.
Iba včera, lienka milá,
počítat' sa naučila.

Miška Dipčárová, 4. ročník

Moje meno

Moje meno je Ivan,
čo vystúpil
na horu Kriváň.

Niet krajšieho mena,
ako je Ivanko,
akoby letelo
nad horou vtáčatko.

Ivko Pavlík, 3. ročník

Ihla

Ihla nemá brucho,
ale veľké ucho.

Keby teda zhltnla muchu,
mala by tú muchu v uchu.

A keď nemá muchu v uchu,
nevyčkáva na poruchu.

Saška Micháľková, 4. ročník

Kino

Mám kamaráta Vladka,
ten má brata Pat'ka.

Išli včera do kina
na Charlieho Chaplina.

A v tom kine sedeli
a super film videli.

Domov išli električkou,
stretli sa tam so sestričkou.

A tak spolu cestovali
a výborne sa zabávali.

Radko Jandačka, 4. ročník

Luky

Najkrajšie meno je Luky,
lebo nemá prebytočné tuky,
ktoré by mu vzali ruky.

Luky je meno ozaj krásne,
pretože má črty jasné.

Dominika Kostánová, 4. ročník

Podme tvoriť cinquainy!

CINQUAIN je päťveršová báseň, ktorá zahŕňa myšlienky, informácie, a to v podobe stručných a najmä výstižných výrazov.

PRAVIDLÁ NA ZOSTAVENIE BÁSNE:

1. *verš*: jednoslovné pomenovanie témy – **podstatné meno**.
2. *verš*: dvojslovný opis témy – **dve prídavné mená**.
3. *verš*: trojslovné vyjadrenie činnosti – **tri slovesá**.
4. *verš*: **štvorslovné vyjadrenie pocitu**, vzťahu k téme.
5. *verš*: **jednoslovné synonymum témy**.

Pozn.: verš je jeden riadok básne.

Pri príležitosti Dňa seniorov, ktorým bol 1. október, sme VYTVORILI CINQUAINY pre našich najstarších. Pre tých, ktorí v sebe ukrývajú veľké bohatstvo skúseností a rozumných rád. Cinquainy pre naše babky, dedkov, starých rodičov...

DEDO

**dobrý, nenahraditeľný
učí, pomáha, usmerňuje
je našou vzácnou oporou**

HISTÓRIA

Martin Kuchar, IX. roč.

BABKA

**pracovitá, láskavá
pracuje, pomáha, povzbudzuje
človek, ktorý má rád**

OBETA

Monika Gumančíková, IX. roč.

DEDKO

**pracovitý, čiperný
stará sa, rybárči, vymýšľa
je dennodenne v strehu**

SILA

Michal Lamlech, IX. roč.

BABKA

**úprimná, starostlivá
vychováva, pracuje, ľúbi,
pomáha nám a opatruje**

LÁSKA

Andrea Rendeková, VII. roč.

BABKA

**chápavá, starostlivá
poučuje, vychováva, rozveseľuje
je hlbokou knihou múdrosti**

LÁSKAVOSŤ

Renáta Dornáková, IX. roč.

BABKA

**usilovná, láskavá
varí, pečie, stará sa
je vždy krásne usmiata**

RADOSŤ

Elena Majtánová, VII. roč.

BABKA

**milá, láskavá
pohládza, povzbudzuje, pomáha
má pre mňa pochopenie**

ÚCTA

Katarína Hrmelová, IX. roč.

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

Dňa **6. októbra 2008** sa tak, ako po minulý školský rok konala v našej škole **OSJ**. Zúčastnili sa nej žiačky ôsmeho a deviatego ročníka. Všetci sa veľmi snažili, no ako to už býva, nedarilo sa každému rovnako. Niektorí boli viac a iní menej úspešní. Aj keď nemohol každý zvíťaziť, všetci mali dobrý pocit zo slušne vykonanej práce; boli zasa o niečo múdrejší a bohatší o nové skúsenosti, čo nie je nikomu na škodu.

A ako olympiáda prebiehala?☺

Olympiáda pozostávala z troch častí, konkrétne z:

- ❖ *testu*, ktorý overoval našu čitateľskú gramotnosť i jazykové a pravopisné zručnosti;
- ❖ *tvorby vlastného textu* – na základe prečítaných ukážok sme mali vytvoriť pútavú a zaujímavú reklamu,
- ❖ *tvorby a prezentácie vlastného článku do diskusie s témou Mesiac bez mobilu* - bola to pre nás najťažšia úloha, keďže prostredníctvom nej si pani učiteľky preverili aj naše rečnícke zručnosti či schopnosti. Jednoducho povedané, to, čo sme sami vymysleli, sme museli porozprávať aj svojim spolužiakom. A ako možno všetci viete, pri takom ozajstnom rečníckom prejave, ktorý by mal dané publikum aj niečím osloviť, inšpirovať či nadchnúť, musíte pracovať aj s mimikou (pohyby tváre) a gestikou (pohyby rúk).

A ako celá olympiáda skončila?

- 1. miesto:**
Katarína
Minarčíková;
- 2. miesto:**
Nikola
Talačová;
- 3. miesto:**
Eva Ďuranová.

Srdečne blahoželáme!

Podakovanie a pochvalné uznanie patrí všetkým zúčastneným, konkrétne:

Emílii Šalmikovej, Anete Papšovej, Márii Krajčiovej, Lucii Hackenbergovej, Veronike Hôrečnej, Martine Balogovej, Renáte Dornákovej, Eve Ďuranovej, Ivete Galiovej, Kataríne Hrmelovej, Kataríne Minarčíkovej, Nikole Talačovej.

Príspevok napísala K. Minarčíková, IX. roč.

Prichádza jeseň...

Umeleckým perom od našich deviatakov

Ľubozvučná eufória jesene

Jeseň je jedno z tých najkrajších, najúžasnejších a najfascinujúcejších období, ktoré prichádza iba raz za rok.

Čaro prekrásnych farieb vnáša akúsi dynamickú atmosféru, ktorá v nás vytvára pocit pokoja a lásky. Už nepôsobia silné, vznešené slnečné lúče, ale slabé dotyky. Slnko zmenilo svoje pôsobisko. Rána bývajú zahalené rúškom hustej a tajupľnej hmly. Na konároch stromov, listov a kríkov sú utkané pavučinky z tenkých nití, ktoré voláme babie leto. Niekedy sa objavajú už aj kryštáliky mrazu. Keď sa vietor začne naháňať, listy bez váhania šantia spolu s ním a šepocú si krásne tóny jesene. A potom jemným, ladným pohybom padajú na všetky strany sveta. Vietor, nazývaný aj poštar jesene, roznáša tieto listy po celom svete. Všade naokolo hýri množstvo farieb. Listy dýchajú farbou pomaranča, tmavočerveného vína i hnedej zemitej. Každý listnatý strom sa zbavuje starého a dlhého ošatenia a pripravuje sa na dlhú, nespútanú zimu, iba strom s ihlicami si zachováva svoju smaragdovozelenú farbu.

Okrem ošatenia padajú zo stromov aj plody. A práve tie si niektoré zvieratká chystajú na tuhú zimu. Vinohrady sú obsypané veľkými, šťavnatými strapcami hrozna. Sťahovaví vtáci odlietajú do teplých krajín a zverine rastie hrubšia, hustejšia srst'. Každý sa chystá na zimu...

Tajomná a neprebádaná jeseň skrýva v sebe veľké bohatstvo. Treba sa vedieť zahľadiť do všetkých jej tajomstiev, pokladov... Tie najväčšie sympatie v nás prebudí bohatou a majestátnou prírodou, ktorá nám dodáva ľubozvučnú eufóriu...

Marián Lamlech, IX. roč.

Rozlúčka s letom

Jeseň, ktorá nás poctila svojím rýchlym príchodom, nenazdajky pripravila veľkolepú rozlúčku s letom.

Bezmocné ruky konárov hádzali prvé zafarbené listy vaku poštaru jesene. V parku sa pripravoval nádherný pestrofarebný koberec, na ktorom tancovali slzy mračien. Zatiaľ čo javory zakladali ohnisko červenými plamienkami, brezy zdobili strieborné mreže, vopred pripravené pavúkmi. Vríby sa skláňali nad mokrým závojom a zahaľovali si holé konáre. Zvedavé oči poľovníka pozorovali pasúce sa stádo jeleňov na pastvine. Slnko, ktoré vykuklo z mokrých vankúšov, s údivom pozorovalo stromoradie, ako pripravuje prehliadku krásy. Všetko bolo v úplnej harmónii, len

jeseň smútila za hrejúcim letom. No ani tá nezostala bez povšimnutia. Uplakanú jeseň utešovali stromy v prenádhorne krásnych šatách.

Nie je prečo smútiť, veď o rok nás leto navštíví opäť.

Iveta Galiová, IX. roč.

Čarovný pohľad z okna mojej izby

Čas rýchlo uteká a nedá sa zastaviť. Tak, ako tikajú hodiny na poličke, tak sa striedajú ročné obdobia – jar, leto, jeseň, zima. Pozerám sa z okna mojej izby a vidím obraz, aký nedokáže namaľovať ani ten najlepší maliar. Je to obraz jesene.

Znakom prichádzajúcej jesene sú určite lastovičky, ktoré odlietajú do teplých krajín. V tomto ročnom období sa mení celá príroda. Slnko, zlatá guľa na oblohe, rozprestiera svoje ruky po svete. Chladnými lúčmi pohládza okolité stromy, ktoré sa hádajú. Brezy sa chvália zlatými vlasmi, javory zase kladú do popredia červené slamene na rukách. Ostatné stromy sa len pozerajú a ratujú popadané lístie. Medzi pestrofarebnými motýľmi sa nachádza malý ježko. Tak, ako ostatné zvieratká, aj on si zbiera zásoby na dlhý zimný spánok.

Nezbedný vetrík sa hrá s drakmi na oblohe, ktoré si púšťajú šťastné deti. Aj tí starší si môžu užiť pestrosť jesene. Romantická prechádzka v parku sa stáva výnimočnou. Záhrady a príroda, o ktorú sa po celý rok usilovne staráme, nám vydávajú svoje bohatstvo.

Jeseň je očarujúcim ročným obdobím. Spomienky na ňu nám rozohrejú srdce aj v studenej zime.

Renáta Dornáková, IX.roč.

Prehliadka krásy

Kvety už prestávajú kvitnúť. Slniečko vytiahlo svoju paletu farieb a začalo farbiť lístie stromov.

Prírodou sa nesie vôňa dozretého ovocia. Z orechu na zem zoskakujú nielen orechy, ale aj lístie. Pod gaštanmi z trávy vykukujú malí zelení pichľaví ježkovia. Stromy sú pekne rovno zoradené, ako keby sa začínala ich prehliadka krásy. Rosa na pavučinách pôsobí nádherne a vytvára trblietavý závoj prírody. Vzduchom sa vznáša čerstvý, ale už chladný vietor. Zem pokrýva mäkký voňavý koberec z machu, trávy i lístia. Na oblohe kde-tu vidieť mokré vankúše, obláčiky. Mušky neotravujú, niekam sa zrazu poschovávali. Už aj niektoré vtáčiky opúšťajú svoje hniezda a odlietajú niekam preč.

Je to jasný znak, že k nám zavítala jeseň.

Katarína Hrmelová, IX. roč.

Život - ten čas, kedy...

Možno sa pýtate, prečo práve píšem o jeseni, ale úprimne – ani sama neviem.

Ten čas, kedy zlaté vlasy lúčov ochladnú.

Ten čas, kedy červené plamienky príroda stráca.

Ten čas, kedy vánok vetra tratí sa v údolí a mení pôvab na poštára, ktorý oznámi záver.

Dotýkam sa striebornej mreže perín, no cítim príchod nového obdobia. Chápem, že aj prehliadka jesene raz skončí, ale stále sa pýtam prečo. Prečo končí niečo tak krásne, ten čas, kedy všetko vyzerá ako niečo, čo nekončí, no predsa odíde? Tá cesta odchodu bolí, no aj tak verím, že nie je tu naposledy. Cítim sa ako bezmocné ruky stromov, ktoré stratia svoj pôvab. Ten pôvab, ktorý nás raz opäť navštívi a ukáže veľkosť citu. Citu, ktorý nosí v sebe každé ročné obdobie. I jeseň.

Ten čas, kedy odídu posledné lupene jesene.

Ten čas, kedy odchádza podstata ročného obdobia.

Ten čas, kedy slnko stratí chuť čerstvého pomaranča a vymení ju za obyčajnú vodu. Vodu, ktorá je pre život taká podstatná, no predsa si to neuvedomujeme.

Teraz možno chápete, prečo tomu ani ja sama nerozumiem, ale o tom predsa život je... I naša jeseň.

Monika Gumančíková, IX. roč.

Úryvky z príspevkov do diskusie s témou: MESIAC BEZ MOBILU

... asi väčšina z nás si nevie predstaviť ani deň bez mobilu. Každý chce niekomu volať, písať esemesky, hrať sa zábavné hry. Hlavne deti trpia. Predstavte si, aké by boli šťastné bez mobilu. Teraz je mobil celý ich život. Keby nemali mobil, viac by sa venovali priateľom, škole, domácim úlohám.

L. Hackenbergová, VIII. B roč.

... mesiac bez mobilu, bez telefonovania, bez SMS – iek. Bolo by to iné! Nemyslíte? Napríklad, namiesto poslania esemesky, pošlete telegram. Možno ani neviete, čo to je. Ušetrili by ste tým peniaze, ktoré miniete na niečo iné! Kúpíte synovi autičko alebo dcérke bábiku.

K. Minarčíková, IX. roč.

... mnohí z nás sú dnes zvyknutí na mobil, pokladajú ho za samozrejmosť každodenného života. Píšete si, voláte či už z nudy, zo zábavy, chcete sa s niekým porozprávať, niečo sa dozvedieť.

K. Hrmelová, IX. roč.

... stáva sa, že nám začne zvonit' i vtedy, kedy by nemal. Viete si predstaviť, že by vám zazvonil pri príhovore pred dvesto ľuďmi? Ja osobne nie. Asi by som sa prepadla od hanby. Skúsme vydržať bez mobilu aspoň tri dni. Vydržíte?

N. Talačová, IX. roč.

... deti, ktoré sú na nich závislé, zabudli, čo je to prechádzka po prírode, kúpanie sa, kamaráti, hry, učenie. Pretekajú sa, kto bude mať lepší mobil, v ňom viac hier, obrázkov.

A. Papšová, VIII. roč.

P. uč. Hollánová v akcii

1. Ako ste spokojná so žiakmi na ZŠ?

„Veľmi som spokojná so žiakmi 7. – 9. triedy, pretože ich učím veľa predmetov a lepšie ich poznám ako žiakov 5. – 6. ročníka, lebo ich učím len 1 hodinu týždenne.“

2. Vaši obľúbení žiaci, učiteľský zbor?

„Veľmi som si obľúbila kolektív 9. triedy, ktorej som triedna učiteľka. Čo sa týka učiteľského zboru, je to kolektív prevažne mladý, som spokojná.“

3. Aké máte zásady vo vyučovaní?

„Vyžadujem ucelené vedomosti, nemám rada odpisovanie (keď o tom viem).“

4. Čo by ste zmenili?

„Zalepila by som niektorým žiakom ústa.“

5. Čo sa vám tu nepáči?

„Že musím aj starších žiakov odvádzať do jedálne. Myslím, že žiaci 7. až 9. ročníka sú schopní niesť zodpovednosť sami za seba po ceste do jedálne.“

6. Čo sa vám nezvyčajné prihodilo?

„Pred týždňom som spadla a rozbila som si koleno pred ZŠ, neuvedomila som si, že tam je ešte jeden schod. Asi sa mi podlomili kolena z mojej výplatnej pásky.“

7. Niečo zo súkromia:

Vek: 33 rokov

Pôvod: z Bytče

Deti: Števk(8) a Anička(3)

Manžel: pracuje ako programátor

1. pusa: v 16 rokoch

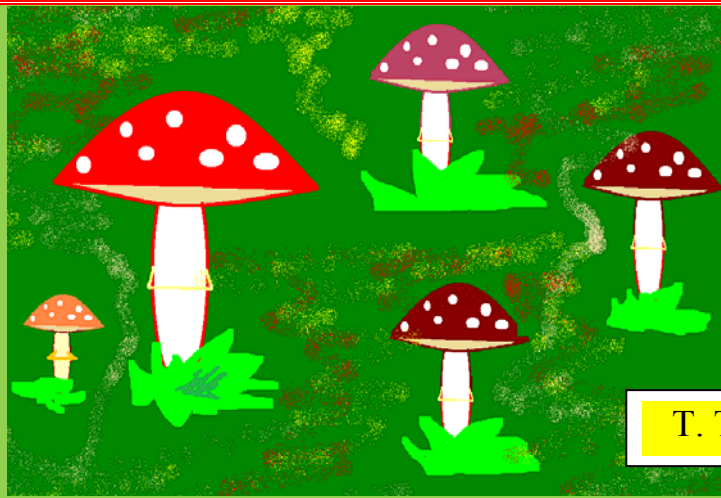
1. požitie alkoholu: 16½

1. cigareta: 17 – 20 rokov – príležitosť na diskotéke

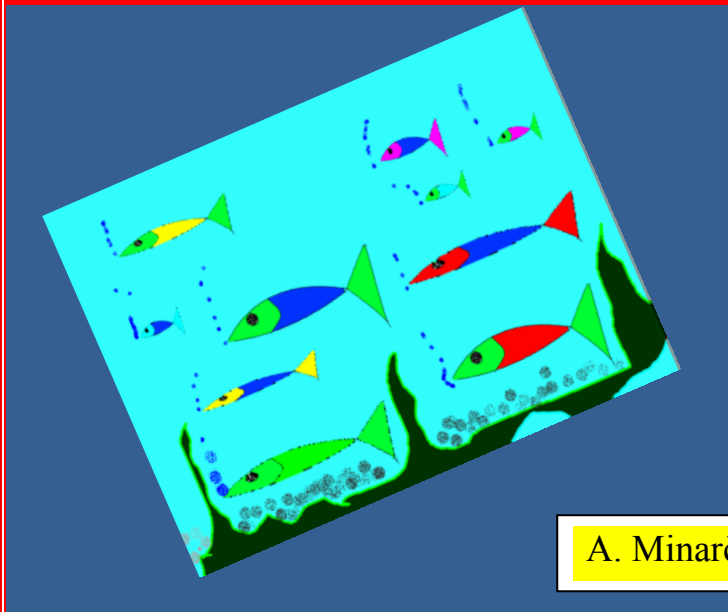
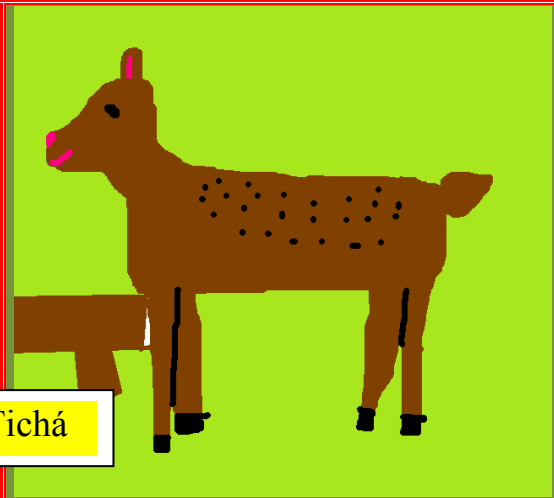
D. Chasníková, I. Galiová, IX. ročník

Informatika v 5. ročníku

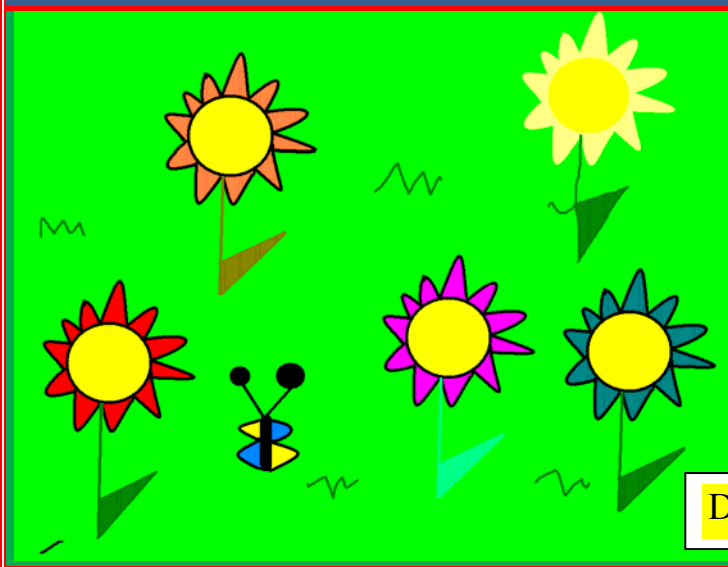
Tento školský rok majú predmet INFORMATIKA už aj piataci. Učia sa pracovať aj v grafických editoroch. Tu sú ukážky ich prác:

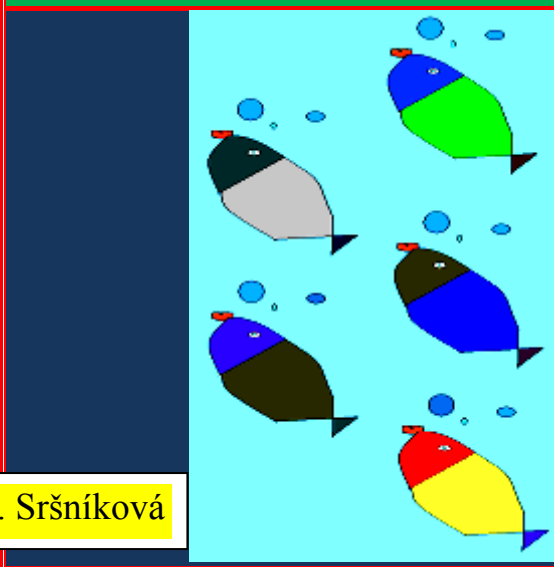
T. Tichá

A. Minarčíková

D. Sršníková

Les

Nad našim domom sa rozpína krásny les. Nesie meno Smrečky.

A prečo Smrečky? Preto, lebo stromy, ktoré tam rastú, sú zväčša smrek obyčajný. Nájde sa v ňom aj smrekovec opadavý. Občas narazíme aj na jedle biele a borovice lesné. A ešte menej tu rastú listnaté stromy: duby, buky, ... Ako v každom lese, aj tu žije veľa zveri: srnky, jelene, diviaky, líšky, ale aj ježkovia, veveričky a rôzne druhy chrobákov. Koruny stromov sú domovom mnohých vtákov.

V lese sa musíme správať slušne, nevyrušovať zver krikom, nezakladať hocikde oheň, nerozhadzovať odpadky. Les sa nám za to odvd'áci nielen tým, že si tam môžeme oddýchnuť a nadýchať sa čerstvého vzduchu, no poskytne nám aj drevo, rôzne lesné plody.

Preto si lesy chráňme!

A. Minarčíková, 5. roč.

Poznáte naše najznámejšie ihličnaté stromy?

Chorý smrek obyčajný

Smrek obyčajný bol napadnutý lykožrútom.

Na smreku bývala veverička, ktorá si to všimla. „Ach, počkaj kamarát, idem pre straku Rapotačku.“ Straka prišla, pozrela na strom a povedala: „No, to je zlé, veľmi zlé“.

„Treba mu prikladať masť,“ mudrovala. „Veverička, dones mi odmenu za vyšetrenie: mušky, mravce, pavúky,“ rozkázala straka. „Mňam, sú výborné,“ pochutila si straka a odletela, ale stromu nepomohla.

Priletí k veveričke d'ateľ: „Ahoj, čo ťa trápi?“ „Môj kamarát smrek je chorý, nemôžeš mu pomôcť?“ „Ja nie, už nevládzem, som na dôchodku, ale zavolám kolegu.“

Priletel kolega d'ateľ, vyďobal lykožrúta a smrek sa uzdravil.

D. Sršníková, 5. roč.

Ježko a veverička

Prišla jeseň do hory a Ježko Jožko sa vybral na hríby.

Pod jedličkou našiel učupený hríbik. Díva sa, díva a zbadá pod smrekom plávku zelenú. Už ju skoro mal, keď v tom zoskočila veverička Eliška z borovice a plávku uchmatla. Začali sa pod borovicou hádať, koho je. Ježko Jožko tvrdil, že ju zbadal prvý a veverička Eliška zasa, že ju odtrhla.

Nakoniec sa spolu dohodli, že si ešte nejaké hríbiky nájdu, aby im to stačilo na celú zimu.

E. Lušnák, 5. roč.

Večera

Bol zimný večer a celá krajina zapadla snehom. Aj malý stromček, pod ktorým bývala zajačia rodinka. Prišli Vianoce. Všetci obyvatelia borovicového lesa sa tešili na darčeky z lesných plodov. Na večeru prileteli aj vtáčiky z jedľového hája. Večera mohla začať.

D. Ostrochovská, 5. roč.

Nočný výlet

Žila jedna babka bylinkárka. Domček mala v hustom lese pod veľkým smrekom. Na ňom sedávala sova a v noci húkala.

Ja a môj brat Petrik sme sa v noci vybrali sovu pozrieť, ale sovu tam už nebola. Vyletela a sadla si na jedličku, z jedličky na borovicu a z borovice von z lesa. Stratila sa nám v tme. So strachom sme sa pobrali domov. Mama nás už čakala s odtrhnutým konárom z jalovca a dobre nás vytasala. Dostali sme za to, že sme v noci ušli a mama sa o nás veľmi bála.

Odvtedy poznáme dobre jalovec a ihličnaté stromy.

D. Jandzíková, 5. roč.

Priateľstvo

Na jednom smreku obyčajnom žila veverička. Raz išiel okolo diviak.

Spýtal sa veveričky: „Čo robíš?“ „Hľadám smrekovec opadavý,“ odvetila veverička. „Nevieš, kde rastie?“ „Áno, viem,“ povedal diviak a vysvetlil jej, kde ho nájde. Veverička sa mu poďakovala a odišla. Cestou si nazbierala šišky z jedle bielej a aj z borovice lesnej. Keď dorazila k smrekovcu, nemala už miesto pre šišky. Musela sa vrátiť k smreku, kde bývala. Odložila si šišky do komôrky. Už nemohla ísť von, lebo nad lesom sa rozprestrela čierna tma. A preto išla spať. Na druhý deň sa opäť vybrala k smrekovcu opadavému. Nazbierala si šišky. Ako si vykračovala, zbadala bukvice. Pozbierala ich. Bukvice zanesla diviakovi a on jej ukázal cestu k smreku, na ktorom rástli veľmi veľké šišky.

Od toho dňa sú veverička a diviak najlepší priatelia.

K. Poláčková, 5. roč.

Európsky deň rodičov a škôl – 29. 10. 2008

Tento školský rok sme tento deň tiež strávili netradične. Veľa sme sa dozvedeli o krajinách EÚ. Každá trieda 2. stupňa sa zamerala na inú krajinu, ktorú prezentovali.

Pingpongový turnaj Vyhodnotenie

1. kategória:

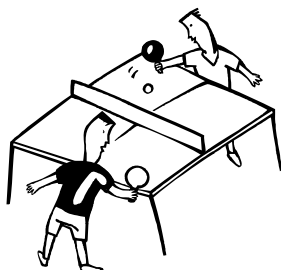
žiaci: J. Cabaj - 5. ročník, E. Komada - 5. ročník,
T. Kmeť - 5. ročník, M. Bubica - 6. ročník,
J. Malík - 6. ročník

1. miesto	M. Bubica – 4 víťazné zápasy
2. miesto	J. Cabaj – 3 víťazné zápasy
3. miesto	J. Malík – 2 víťazné zápasy

2. kategória:

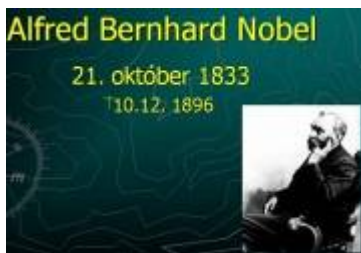
žiaci: T. Hulín - 8. ročník, R. Rakučák - 8. ročník,
M. Cabaj - 8. ročník, M. Šalmiková - 8. ročník,
L. Balalová - 8. ročník

1. miesto	T. Hulín – 5 víťazných zápasov
2. miesto	R. Rakučák – 4 víťazné zápasy
3. miesto	M. Šalmiková – 3 víťazné zápasy

- nesúťažne, lebo neodohrali všetky zápasy, sa zúčastnili aj žiaci:

A, Venclíková, N. Šukalová – 7. ročník
M. Kuchár, E. Ďuranová – 9. ročník

Tvorba a prezentácia projektov

Prezentáciou venovanou výročiu narodenia Alfréda Nobela sa začala v našej škole realizovať nová prierezová téma Tvorba a prezentácia projektov.

Tento rok sa bude niesť v znamení fyziky. Počas jedného dňa v mesiaci budú žiaci na hlavnej chodbe školy zverejňovať výsledky svojich výskumov, netradičnou formou spracované vedomosti z oblasti fyziky alebo sa zamerajú na prácu významných osobností. Cieľom je prehĺbiť záujem o fyziku, obohatiť vedomosti spolužiakov o témy, s ktorými sa nemajú možnosť v rámci vyučovania stretnúť a zároveň rozvíjať schopnosť detí informácie triediť, systematizovať a vedieť ich odprezentovať.

Regionálna výchova

V školskom roku 2008/2009 sa začala na našej škole vyučovať v 5. ročníku regionálna výchova. Jej cieľom je budovať v žiakoch vzťah ku svojmu rodisku, ku kultúrnemu dedičstvu našich predkov a zároveň má pomôcť deťom získať široký okruh najrôznejších informácií o svojom okolí.

Na začiatku školského roka sa piatáci zamerali na zbieranie starých pesničiek, ktoré sa pomaly vytrácajú z našich domovov. Výskum nám ukázal, že ich často poznajú už len naši starí rodičia. Sú veľmi pekné a myslíme si, že si ich radi pripomenú všetci:

Hore dedinú mládenci idú,
idú oni k nám.

Mám ja izbičku nezametenú,
čo oni povedia nám.

Izbu zamietla, smeti vyniesla,
pod šuhajko, k nám.

Sľúbila som ti sladkú hubičku,
dnes večer ti ju dám.

Ponad to Horevsie biela hus poletuje,
komu že to dievča periny hotuje.
Hotuje, hotuje, sama nevie komu,
Šuhaj sa prisahal, že to bude jemu.

Javorina, chlapci, javorina,
má milá má modré pod očima.
Kebys bola, moja milá, ako iná,
nemala's by modré pod očima.
Ale že ťa chlapci radi majú,
tak sa tvoje oči zahmlievajú.

Someone who I really like

My sister Bety

Bety is my small sister. She is eleven years old. She lives in Kotešová, in our house.

She is very nice. She's tall and slim. She's got blond straight hair of shoulder-length.

She is a pretty girl with brown eyes and a small nose. She's got freckles.

She is friendly, quiet and plain. I think Bety is gorgeous – she is reliable and helpful.

She likes playing tennis and badminton – and is really excellent at it.

Bety likes swimming and dancing, too. She goes to dancing school. She looks great when she dances.

I like her, because she's my little sister and is unique.

Katka Minarčíková, CLASS 9

My cousin Veronika

My cousin Veronika is a nice person. She lives in Rajec near the town Žilina.

Why do I like her? Well, that's a difficult question. There are many reasons, but one of them - maybe the most important - could be explained as follows: When I am sad, she advises me on some suitable solution, she gives me her support. Veronika is a person who knows how to give an advice.

She abhors it when somebody harms other people.

She is quite frank and intelligent, too.

And what does she look like? She's got fair, medium-length hair. She is tall and slim.

She sometimes wears glasses.

She is my „adamant oak“.

Adam Nehaj, CLASS 9

My grandpa

I like my grandpa very much. His name is Jozef. He is sixty-one years old and lives in Veľké Rovné – in that part of the village which is called „Potoky“. He was born there and visited the primary school there, too. Later he became a mechanic.

He worked in a factory for a quite long time, but nowadays he is a pensioner.

His wife's (and my grandma's) name is Mária. My grandparents got married in 1967. They have got

four children - one of them is my mother, Anna Lamlechová. Her siblings are: Mária – my godmother, Jozef and Ján – my uncles.

My grandpa is tall and slim, but he's got a fat tummy. His body height is 178 cm. His eyes are brown. He's got short grey hair. It's curly.

My grandpa is a good man, but he's strict, too – when he says something, he stands by it very firmly. He is a busy, hardworking man – he gets down to work, when there is something to do in the household or all around the house. He's got a sense of humour – he often tell us very good jokes.

I like him and I know that he likes me, too. He supports me in my favourite sport, football. He understands me, because he played football long ago – he played for the village team of Veľké Rovné. He is a very good scorer.

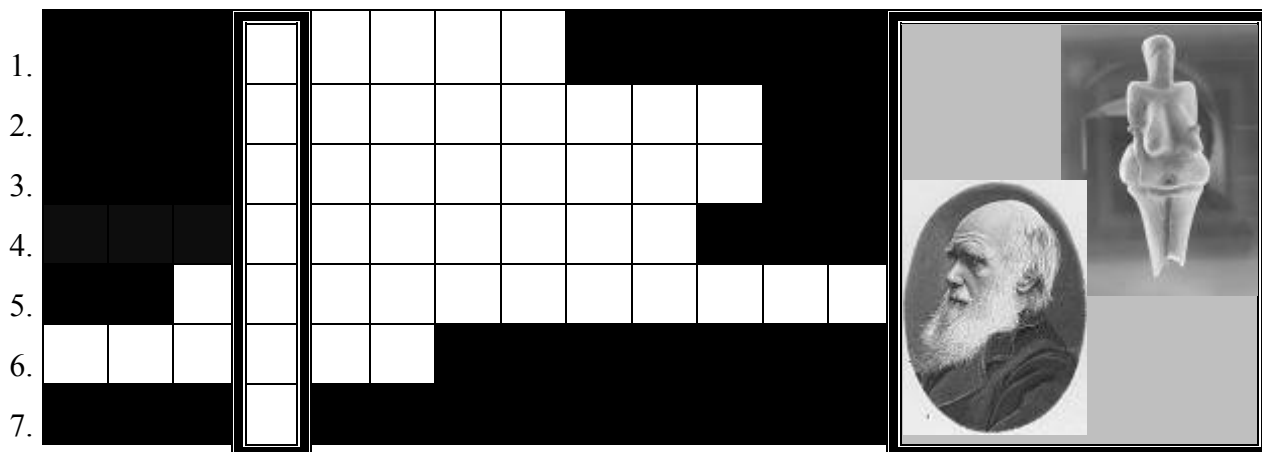
In this photo is my grandpa Jozef.....

Majo Lamlech, CLASS 9

Dejepisná tajnička:

Ukrýva sa v nej názov slávnej francúzskej jaskyne, kde steny zdobia nástenné maľby pochádzajúce z praveku.

Poznámka: Písmeno **ch** napíš do 2 okienok.

1. Neandertálci sa živili mamutov.
2. Jaskyňa v Španielsku, kde sa našli praveké nástenné maľby bizónov.
3. Meno dievčaťa, ktoré objavilo v spomenutej jaskyni praveké nástenné maľby.
4. Krstné meno anglického prírodovedca, ktorý zverejnil evolučnú teóriu.
5. Typickou črtou neandertálcov sú: nižší vzrast a tiež výrazné oblúky.
6. Najstaršiu sošku zo Slovenska voláme
7. Rímsky zapíš čísla 10.

pripravila M. Vranová, 6. ročník

Na návšteve u družinárov:

Školská družina je tento rok vynovená. Čo sa najviac páči družinárom? Čo by v družine ešte chceli mať? Tu je zopár odpovedí:

Páči sa mi krásny farebný nábytok a závesy.

To, že sa tu môžeme hrať. Chcel by som tu počítače a viac hračiek.

Pani vychovávateľka Jarka a rozprávkové knižky.

Chceli by sme ešte lopty na futbal a veľký svietiaci kolotoč.

Ja do budúcnosti želim školskej družine, aby sa do nej hlásili len samé dobré deti.

Máme tu veľa kamarátov a kamarátiek.

